

ZPRAVODAJ ŠTRAMBERSKÉ FARNOSTI

ŘÍJEN 2016

Z obsahu:

- Sv. Faustýna Kowalska
- Síla modlitby
- Letem světem internetem

a mnoho dalšího ...

Internetové stránky farnosti: www.stramberk.farnost.cz

SV. FAUSTÝNA KOWALSKA

řeholnice KMBM

Pocházela z polské diecéze Włocławek. Její život byl prostoupen mnoha milostmi, ale i těžkostmi a velkým utrpením. Stala se řeholnicí Kongregace Matky Božího Milosrdenství. Její poslání, ke kterému byla vyvolena, spočívá v připomenutí milosrdné Boží lásky, o níž hovoří Bible a v předání nového způsobu úcty pro celý svět. Proto je nazývána i Ježíšovou sekretářkou a apoštolkou. Zemřela ve 33 letech na TBC v Krakově-Łagiewnikách.

Narodila se 25. 8. 1905 v Głogowci v Polsku, Stanislawovi a Marianě Kowalských, jako třetí dítě z deseti. Rodina patřila k farnosti Świnice Warckie v diecézi Włocławek. Žila z velmi chudého hospodářství a otec pracoval i jako tesař. Helena, pozdější sestra Faustýna, už v sedmi letech pocítila před vystavenou Nejsv. svátostí první pozvání k hlubšímu životu s Pánem. K prvnímu svatému přijímání přistoupila v 9 letech a od té doby v ní rostla touha po apoštolském působení. Jakmile se naučila trochu číst, sedávala nad knihou Životopisy svatých, která prý byla jedinou knihou v rodině. Příběhy svatých pak vyprávěla druhým. Do školy chodila asi od 11 let a jen tři roky, pak začala polsko-ruská válka.

Velká chudoba znemožňovala Kowalským společnou nedělní návštěvu bohoslužeb v sousední vesnici, protože neměli potřebné oblečení a obuv pro všechny členy. Malá Helena doma proto organizovala společné modlitby používané při liturgii, aby mši svatou prožívali alespoň duchovně. Po skončení války 16letá Helena, aby finančně vypomohla rodině, odešla sloužit do Aleksandrówa u Łódži, vzdálené 50 km jihovýchodně od rodné vesnice. Po necelém roce, zneklidňována viděním neznámého světla, pocítila naléhavé volání do kláštera. O souhlas rodičů však žádala marně. Otec odůvodňoval zamítnutí i potřebou věna. Helena proto v 17 letech znovu odešla do Łódži,

tentokrát k příbuzným a pracovala přes rok v prodejně M. Sadowské. Ani pak jí rodiče nedávali naději na souhlas a tak začala zkoušet žít světským životem.

Při jedné taneční zábavě měla vidění zkrvaveného Ježíše a vnímala jeho výčitku: "Jak dlouho tě mám trpět, jak dlouho mě budeš pokoušet?" Pak ji v lodžské katedrále vnitřní hlas vyzval, aby jela hned do Varšavy. Strýc se ji pokoušel zadržet, ale nakonec se stal jejím pomocníkem v útěku od rodiny. V neznámém prostředí Varšavy se Helena obrátila s prosbou k Panně Marii, aby vedla její kroky. Poté v duši obdržela výzvu jít za město. Tam u dobrých lidí přenocovala a ráno se vrátila hledat klášter, který by ji přijal. Nemohla ale takový najít a již znechucena zaklepala na dveře posledního - u sester Božího milosrdenství v Żytné ulici 3/9. Zde jí představená poradila, aby alespoň rok pracovala a vydělala si na výbavu. Uposlechla a práci našla u Lipszyců v Ostrówku. Když se 1. 8. 1925 vrátila za představenou, ta ji poslala zeptat se "Pána domu" zda ji přijme. Šla tedy do kaple, kde uslyšela: "Ano, přijímám, jsi v mém srdci."

Po prvních týdnech Helenino nadšení vystrídaly určité pochybnosti, pro které chtěla jít za představenou. Od toho ji odradila vize bolestné Ježíšovy tváře na zácloně v kapli. Na otázku, kdo mu to způsobil, vnímala odpověď, že bolest Ježíše souvisí s jejími myšlenkami na opuštění kongregace. Řekl jí: "Já jsem tě přece povolal sem a připravil ti mnoho milostí." Po prosbě o odpuštění přistoupila Helena ke svátosti smíření.

Vzájemná láska se neobejde bez bolesti - že k ní patří utrpení na obou stranách, vidíme i v tomto životopise sestry Faustýny. Láska vyžaduje oběti.

Ještě jako kandidátka prožila mystické vidění očištění, na jehož konci jí Ježíš řekl: "Mé milosrdenství to nechce, ale nařizuje to spravedlnost."

Po postulátu ve Varšavě byla 23. 1. 1926 poslána do Krakova-Łagiewnik, do velkého domu kongregace (Matky Božího Milosrdenství) s internátem a ústavem Josefov, pro výchovu dívek.

Zde, 30. dubna téhož roku, měla obláčku s přijetím nového jména Marie Faustýna. Tehdy jí také bylo zjeveno kolik bude muset vytrpět, přičemž omdlela.

Jako novicka pracovala v kuchyni, projevovala horlivost v modlitbě i v práci, během rekreace byla veselá a družná. Po ročním noviciátu prožila období duchovní tmy a připojilo se i tělesné utrpení. O Velkém pátku 1928 jí dal Pán vnitřně poznat, kolik toho pro ni vytrpěl. Na duši posílena ke společnému životu s ním, složila 30. 4. 1928 sliby na jeden rok, které po pět let opakovala.

V druhém říjnovém týdnu byla na generální kapitule za matku představenou zvolena Michaela Moraczewska, jejíž vedení, pomoc a útěcha provázely Faustýnu do konce života. Na poslední říjnový den byla Faustýna přeložena zpět do Varšavy a v únoru odtud do kláštera ve Vilně (dnes Vilnius v Litvě), patřícího v té době Polsku. Již v červnu se vracela do nového domu ve Varšavě a brzy, během noviciátu, vystřídala další místa.

Koncem jara 1930 nastoupila do kongregačního domu v Płocku, kde 22. 2. 1931 měla v cele vidění "Pána Ježíše oblečeného do bílých šatů. Jednu ruku měl pozdviženou k žehnání a druhá se dotýkala šatů na hrudi. Z poodhrnutých šatů na hrudi vycházely dva velké paprsky: jeden červený a druhý světlý. ...Po chvíli Ježíš řekl: Namaluj obraz podle toho, co vidíš, s nápisem: Ježíši, důvěřuji Ti. Toužím, aby byl tento obraz uctíván nejprve ve vaší kapli a na celém světě. Slibuji, že duše, která bude tento obraz uctívat, nezahyne." (Deník 47-48)

Jak Faustýna v deníku psaném na výslovné přání Pána Ježíše uvádí, on chtěl obraz malovaný štětcem a jeho posvěcení vykonat první neděli po velikonocích, kterou určil za svátek milosrdenství. Dále vyslovil požadavek, aby kněží kázali o jeho velkém milosrdenství vůči hříšným duším.

O problému, že duše, kterým chce pomáhat, nevěří jeho dobrotě, hovořil při dalším vidění, za kterého z jeho srdce vyšlehly dva paprsky jako krev a voda. Tehdy pochopila, že jsou Božím milosrdenstvím. Ježíš zároveň vyzval k modlitbě s vírou a láskou za obrácení

konkrétního hříšníka, která má znít: „Ó Krvi a Vodo, která jsi vytekla z Ježíšova Srdce jako pramen milosrdenství pro nás – důvěřuji Ti.“

Věčné řeholní sliby Faustýna skládala 1. 5. 1933 před biskupem Rospondem v Krakově-Łagiewnikách. Po třech týdnech byla poslána do Vilna, kde se jejím zpovědníkem stal otec Sopoćko. Ten první pomohl s malováním obrazu, když jí představení nevěřili. Zprostředkoval, že obraz podle osobních pokynů Faustýny v r. 1934 namaloval malíř E. Kazimirowský. Faustýna s ním nebyla dostatečně spokojena, ale Ježíš ji ujistil, že velikost obrazu není v barvách, ale v jeho milosti. Obraz po veřejném uctívání v Ostré Bramě v dubnu 1935 se vrátil do Vilny, kde zůstává v chrámu Duchu svatého. Nejznámějším po celém světě se stal druhý obraz namalovaný Adolfem Hyłou, který byl v Krakově posvěcen 7. 3. 1943 jako votivní dar až po smrti světice a zůstává ve starém kostele v Krakově-Łagiewnikách.

Pán Ježíš sestru Faustýnu v září 1935 ve Vilně naučil také modlitbu Korunky k Božímu milosrdenství, ke které dal významné přísliby. O dva roky později jí doporučil uctívání hodiny své smrti, kterou nazval „hodinou milosrdenství pro celý svět.“ (viz Deník 1320)

V březnu 1936 Faustýna přijela z Vilna do Varšavy a byla přeložena do Walendowa a do nedalekého domu v Derdech. Ještě téhož roku začala být léčena pro tuberkulózu plic v ústavu na Prądniku, v němž byla do 27. 3. 1937 a znovu do něj byla poslána 21. 4. 1938. Tam měla prorocká vidění, např. liturgie po domech bez liturgického oblečení. Dne 8. května prožila symbolické vidění budoucího chrámu Božího milosrdenství a o svátku Nanebevstoupení (26. 5.) ji Matka Boží poučila o tom, že „opravdová velikost duše spočívá v milování Boha, pokořování se před ním, v plném zapomenutí na sebe a v považování se za nic.“

Pro velmi zhoršený zdravotní stav přijala 24. 6. svátost pomazání a 17. 9. byla převezena do Łagiewnik, kde zemřela 5. října, jak 10 dní předem předpověděla. O dva dny později byla pohřbena v zahradě Kongregace Matky Božího Milosrdenství.

Její ostatky byly 25. 11. 1966 přeneseny z řádového hřbitova do kaple. Dne 7. 3. 1992 byla dekretem o hrdinských ctnostech prohlášena za „služebnici Boží“ a 18. 4. 1993 byla v Římě blahorečená. Kanonizační proces byl uzavřen 20. 12. 1999 vyhlášením dekretu o zázraku na její přímluvu a 30. 4. 2000 ji papež Jan Pavel II. slavnostně kanonizoval.

Část z jejích ostatků byla v Krakově-Łagiewnikách v roce 2004 předána v relikviáři P. Habrovci pro poutní místo Slavkovice na Moravě, kde s ním v následujícím roce slavil druhou poutní mši svatou opat Rudolf Kosík. Po dokončení poutního kostela Božího milosrdenství a sv. Faustíny ve Slavkovicích u Nového Města došlo k jeho posvěcení 30. 3. 2008 brněnským biskupem Vojtěchem Cikrle.

catholica.cz

SBÍRKY V ZÁŘÍ 2016

V neděli 4.9.2016 bylo na potřeby farnosti ve Štramberku vybráno 24 736,- Kč a v Závišicích 4 450,- Kč.

V neděli 18.9.2016 bylo na církevní školy ve Štramberku vybráno 8 681,- Kč a v Závišicích 3 605,- Kč.

Za všechny vaše dary, Pán Bůh zaplatí.

POUŤ KE SVATÉMU VENDELÍNOVI

Přijměte pozvání na pouť ke svatému Vendelínovi, patronu pastýřů a poutníků, ochránci dobytka a polí.

V sobotu 22. října 2016 v 15:00 v kostele svaté Kateřiny ve Štramberku budeme slavit mši svatou na poděkování zemědělců a hospodářů za přijatá dobrodiní v roce 2016.

Jaroslav Dostál

POSUN ČASU

V neděli 30. října 2016 se letní čas změní na zimní, tedy čas se ve 3:00 ráno přesune na 2:00 ráno.

KONCERT

Římskokatolická farnost Štramberk společně s městem Štramberk Vás srdečně zvou na koncert pořádaný dne 23. října 2016 v 15:30 ve farním kostele sv. Jana Nepomuckého ve Štramberku.

Koncert je pořádán u příležitosti oslavy 260 let od narození a 225 od úmrtí světoznámého hudebního skladatele Wolfganga Amadea Mozarta, a proto zazní jeho světské i duchovní díla.

Zpívat budou chrámové sbory ze Štramberka a Rybího společně s dobrovolnými zpěváky z okolí a doprovázet je bude Kopřivnický komorní orchestr.

Vstupné činí 50,- Kč pro dospělého.

Jenom pro upřesnění – čas pořádání koncertu, který je uveden na některých plakátech a ve Štramberských novinkách (16:30 hod) je mylný a platí výše uvedený čas 15:30.

Srdečně zvou účinkující.

Alois Cigán

POZVÁNKA

Dne 15.října 2016 v 17:00 hod v katedrále Božského Spasitele po mši svaté převezme OCENĚNÍ ZA ZÁSLUHY V DIECÉZI pan Augustin Hykel z rukou biskupa Mons. Františka Václava Lobkovicze nebo jiné pověřené osoby. Na tuto událost jsou zváni i farníci z naší farnosti.

o. Vladimír

SÍLA MODLITBY

Vzpomeňme, co Pán Ježíš říká o moci modlitby a síle víry. S vírou hořčičného zrna (Mt 17,21) a vytrvalou modlitbou budeme moci být církví, která osloví svět. Vyprošujme mu duchovní povolání a dostatek kněží, odpovídajících Boží vůli. – Že je to v síle jednotlivých farností možné, ukázaly modlíci se matky v Lu Monferrato na konci 19. století.

Jde o italskou vesničku Lu, sotva se 3000 obyvateli (50 km vých. od Turína). Matky zde v srdcích nosily přání, aby se některý z jejich synů stal knězem nebo aby některá z jejich dcer dala svůj život zcela do Boží služby. Za vedení faráře Mons. Alessandra Canory se každé úterý setkávaly před svatostánkem v modlitbách o duchovní povolání. Stejně tak každou první neděli po přijetí svátostného Krista s tímto úmyslem. Díky důvěryplné modlitbě matek a otevřenosti rodičů nastala v rodinách hluboká atmosféra radostné křesťanské zbožnosti, a tak děti mohly o mnoho snadněji rozpoznat své povolání. Pán Ježíš řekl: „Mnoho je povolaných, ale málo vyvolených“ (Mt 22,14) – těch, kteří povolání přijmou.

Bůh vyslyšel modlitbu matek, jak to asi nikdo neočekával: Z vesnice pod 3000 obyvatel v krátké době vzešlo 323 duchovních povolání, z toho 151 řeholních a diecézních kněží a 171 řeholních sester, patřících do 41 různých kongregací. Z některých rodin byla dokonce i 3 nebo 4 povolání; z rodiny Rinaldi Bůh povolal celkem 7 sourozenců (2 saleziánské misionářky a 5 kněží, z nichž byl Filip již blahorečen).

Tento příběh ukazuje, že možné je všechno, ale záleží na rodinách, které se rozhodnou následovat v modlitbě a vlastním „fiat“ Pannu Marii. Blah. Filip vzpomínal na víru rodin v Lu se slovy: „Byla to víra, skrze kterou mohli naši otcové a matky říci: ‚Děti nám daroval Pán, a jestliže je volá, nemůžeme říci ne‘. Po deseti letech se spolu všichni dosud žijící povolání setkávali, sjíždějící se do rodné vesnice z celého světa. Podle slov faráře bylo setkání pro všechny svátkem vděčnosti Bohu, který v Lu vykonal tak velké věci. Modlitba, kterou se modlily matky z Lu byla krátká, jednoduchá a hluboká:

„Bože, dej, aby se jeden z mých synů stal knězem! Já sama chci žít jako dobrá křesťanka a své děti chci vést ke všemu dobrému, abych dostala milost darovat ti, Bože, jednoho svatého kněze!“

Není k tomu co dodat, jen zopakovat Kristovu výzvu: „Proste Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň“ (Mt 9,38).

MODLITBA

Neprosím o zázrak, Pane, ale o sílu pro všední život. Nauč mě umění malých kroků. Učiň mě vynalézavým a vstřícným, učiň mě sebejistým v správný čas. Obdař mě jemnocitem, abych dokázal odlišit prvořadé od druhořadého. Prosím o disciplínu, abych jen tak neproklouzl životem a svoje dny si rozumně rozdělil, abych neprospal záblesky světla a vrcholy a abych aspoň tu a tam našel čas na umělecký zážitek. Dovol mi utvrdit se v to, že snít o minulosti či budoucnosti mně nepomůže. Pomoz mi co nejlépe zvládnout to, co je nejbližší, pomoz mně pokládat právě prožívanou hodinu za nejdůležitější. Ochraň mě před naivní vírou, že v životě musí jít všechno hladce. Daruj mi strážlivé poznání, že těžkosti, porážky, neúspěchy a zklamání jsou přirozenou součástí života, že díky nim rosteme a dozráváme.

Připomeň mi, že srdce se často staví proti rozumu, pošli mi ve správnou chvíli někoho, kdo má odvahu říci mi pravdu s láskou. Dej mi chléb každodenní pro tělo i duši, projev Tvé lásky, přátelské gesto a aspoň tu a tam náznak, že budu užitečný.

Vím, že mnoho problémů se řeší trpělivostí — dej, abych dokázal čekat. Ať vždy Tebe i ostatní nechám domluvit. To nejdůležitější si člověk neřekne sám, to nejdůležitější mu bývá řečeno.

Ty víš, jak moc potřebuji přátelství. Dej, abych dorostl této nejkrásnější, nejtěžší, nejriskantnější a nejněžnější záležitosti života. Vnukni mi pravou chvíli a pravé místo, kde mohu zanechat balíček dobra slovy či beze slov.

Chraň mě před strachem, že bych mohl promarnit svůj život. Nedej mi to, co si přeji, ale to, co potřebuji. Nauč mě umění malých kroků!

PRO ZAMYŠLENÍ

Nejkrásnější den? Dnes.
Největší překážka? Strach.
Nejlehčí věc? Mýlit se.
Největší chyba? Vzdát se.
Kořen veškerého zla? Sobectví.
Nejlepší rozptýlení? Práce.
Největší neúspěch? Ztráta odvahy.
Nejlepší odborníci? Děti.
Nezákladnější potřeba? Komunikace.
Nejhlubší radost? Být užiteční druhým.
Největší tajemství? Smrt.
Nejhorší vlastnosti? Zlá nálada.
Nejnebezpečnější člověk? Lhář.
Nejhorší pocit? Hněv.
Nejkrásnější dar? Odpuštění.
Nejdůležitější instituce? Rodina.
Nejlepší cesta? Ta, která je správná.
Nejpříjemnější zážitek? Vnitřní pokoj.
Nejvlídnější přijetí? S úsměvem.
Nejlepší lék? Optimismus.
Největší uspokojení? Splněná povinnost.
Nejspolehlivější zdroj síly? Víra.
Nejpotřebnější lidé? Kněží.
Nejkrásnější věc na světě? Láska.

sv. Matka Tereza z Kalkaty

LETEM SVĚTEM INTERNETEM

Dnes bych chtěl na stránkách Farního zpravodaje uvést novou rubriku, ve které budete dostávat informace o zajímavých internetových stránkách s křesťanskou tematikou.

Tak jaké stránky rozkliknout dnes? Mnozí z Vás již dostali do rukou časopis pro novou evangelizaci, který nese název „Milujte se!“ Je celobarevný, vychází pouze 4x do roka, obsahuje však několik desítek stran. Věnuje se aktuálním tématům, svědectvím historickým i současným, je protkán duchovními impulsy i texty Katechismu katolické církve, krátkými i delšími citáty a spoustou tematicky zaměřených fotografií. Osobně jej považuji za jeden z nejlepších křesťanských časopisů, které jsou v naší zemi k dispozici.

Je velmi čtivý pro lidi prosté i vzdělané, není ani myšlenkově složitý ani „nasládlý“, je prostě fajn.

Není ovšem nutně zapotřebí používat papírovou podobu.

Tento časopis (včetně všech již vyšlých čísel) je plně a zdarma k dispozici také v elektronické podobě na

www.milujte.se

(Pozor! Obvyklá koncovka „cz“ tam opravdu není!!!)

Vojtěch Monsport

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

Po mnoha letech potká rabín svého žáka Icika. Ten přijede v drahém bouráku, luxusně oblečen a ověšen zlatem.

Rabín se ptá: "Tak co, Icik, jak se daří?"

"Ale, docela dobře."

"A co děláš?"

"Obchoduju."

"Obchoduješ? A jak to děláš? Matematiku jsi nikdy neuměl."

"To máte jednoduché, rábi - za 1 dolar koupím, za 11 dolarů prodám, no a těch 10 procent provize mi stačí."

APOŠTOLÁT MODLITBY - ŘÍJEN

Úmysl všeobecný:

Aby novináři při výkonu svého povolání byli vždy obdařeni úctou k pravdě a vytríbeným smyslem pro etiku.

Úmysl misijní:

Aby Světový den modliteb za misie obnovil ve všech křesťanských společenstvích radost a odpovědnost za zvěstování evangelia.

Úmysl našich biskupů:

Ať se náš národ vrátí ke svým křesťanským kořenům a naši biskupové ať mají odvahu jasně se svým slovem vyjadřovat k problémům ve společnosti.

PRAVIDELNÝ POŘAD BOHOSLUŽEB VE ŠTRAMBERKU A ZÁVIŠICÍCH

		<u>Štramberk</u>	<u>Závišice</u>
Po	Mše svatá není		
Út	Mše svatá	6:45	18:00
St	Mše svatá	18:30	
Čt	Mše svatá	6:45	18:00
Pá	Mše svatá s adorací	18:30	
So	Mše svatá s nedělní platností	18:30	
Ne	Mše svatá	8:30	10:00

Časy bohoslužeb se mohou měnit, aktuální týdenní přehled je vždy uveden ve vývěsce v kostele, nebo je najdete na webu stramberk.farnost.cz.

V roce 2016 během platnosti letního času budou v kostele svaté Kateřiny probíhat pravidelné mše svaté každou sudou sobotu v 18:30. Mše svaté budou s nedělní platností.